

kan indbringes for domstolene i flere lande. Endvidere spørgsmålet om »outsiders« stilling, om tidsfrister for indbringelse af sager for domstolene, om afskiberorganisationernes status m. m.

G. Nordiske møder.

Mellem de nordiske lande har der været afholdt møder dels for at søge mulighederne for en ensartet lovgivning nærmere belyst, dels for at tilvejebringe en fælles nordisk holdning til de spørgsmål, som behandlede på de i afsnit F nævnte internationale møder. Der er på disse møder blevet tilvejebragt vid overensstemmelse mellem synspunkterne i de enkelte lande, men kun i forhold til Norge er det lykkedes at udarbejde udkast til omtrent enslydende lovgivninger. For Sverige og Finland stiller lovt tekniske regler sig hindrende i vejen for at gennemføre koden og EF-forordningen på samme måde som Danmark og Norge. Disse lande vil derfor lade kodekskonventionen finde umiddelbar anvendelse som national ret og alene i en særlig lov optage de nødvendige dele af EF-forordningen. Der er dog ikke tale om afvigelser i substansen.

Danmarks Rederiforening og Danish Shippers' Council har efter omstændighederne tiltrådt det foreliggende lovforslag. Lovforslagets gennemførelse vil ikke have statsfinansielle eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

I *stk. 1* er angivet lovens formål nemlig at opnå folketingets tilslutning til ratifikation af De forenede Nationers konvention om en kodeks for liniekonferencer med tilhørende resolution II om forholdet til linier, der ikke er medlemmer af en konference, og med de forbehold, der følger af EF-rådets forordning nr. 954/79 af 15. maj 1979. I medfør af bestemmelsens *stk. 2* er det hensigten at udfærdige en bekendtgørelse, der nærmere gengiver kodens og forordningens bestemmelser, dog med de nødvendige nationale tilpasninger. Et udkast til bekendtgørelse er indeholdt som bilag 1 til lovforslaget.

I EF-regi arbejdes der for øjeblikket på at udfærdige konkurrenceretlige regler om søtransport. Et forslag til forordning herom foreligger, og gennemføres dette bliver indholdet heraf umiddelbart gældende ret i Danmark. I det omfang, sådanne

regler vil berøre liniekonferencernes virksomhed, vil det være naturligt at optage bestemmelser herom i de administrative forskrifter om liniekonferencer. En bemyndigelse for industriministeren til at fastsætte de regler, der er nødvendige for anvendelsen af De europæiske Fællesskabers konkurrenceregler om søtransport foreslås derfor i bestemmelsens *stk. 2, 2. pkt.*

Stk. 3 fastsætter i overensstemmelse med EF-forordningens artikel 4, at OECD-lande uden for EF-fællesskabet under forudsætning af gensidighed kan opnå de samme rettigheder som medlemsstaterne.

Under de møder, der har været afholdt mellem EF-landene og de nordiske lande, har der været enighed om, at udgangspunktet må være, at en sådan gensidighed foreligger.

I tilfælde af, at det konstateres, at der ikke foreligger gensidighed mellem ét OECD-land i forhold til de øvrige OECD-lande, er det hensigten først at optage forhandlinger på regeringsplan og i givet fald i fællesskab at tage stilling til, hvorvidt det pågældende land skal udelukkes fra de rettigheder, der er indeholdt i forordningen. Med henblik herpå foreslås det, at industriministeren bemyndiges til ved administrative forskrifter at fastsætte bestemmelser herom.

Til § 2.

Bestemmelsen gengiver definitioner, som er indeholdt i koden.

Til § 3.

Under de ovenfor under F omtalte forhandlinger mellem EF-landene og de øvrige nordiske lande er der opnået enighed om, at konventionen, der ikke indeholder nogen bestemmelse om dens anvendelsesområde, alene skal finde anvendelse på konferencefart mellem kontraherende stater. Dette gælder, uanset om konferencen har medlemmer som er hjemmehørende i stater, der ikke har tiltrådt konventionen. En kontraherende stat har næppe nogen folkeretlig pligt til at give konventionens bestemmelser et videre anvendelsesområde end dette.

Til § 4.

Bestemmelsen foreslås indsat for at give industriministeren mulighed for i de tilfælde, hvor en konventionsstat ikke overholder sine forpligtelser i henhold til konventionen over for EF-medlemsstater og OECD-lande, der indrømmer gensidighed,